

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 3 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok IV.

Nr. 39.

Kraków, wtorek 17 lutego 1942 r.

Kadrowe, a nie zamówione przez Redakcję reklamy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłatę przesyłu wrotną. Prenumerata miesięczna 4,50 zł, z odnośnikiem do domu 5 zł. Na prowincję dopłata pora. Konto czekowe Warszawa 658

Bezwarunkowa kapitulacja Singapoore.

Upadek ostatniej bazy anglosaskiej na Dalekim Wschodzie Wstrzymanie działań wojennych na półwyspie Malajskim.

Dokumenty kapitulacyjne zostały podpisane na tle fabryki motorów Forda u stóp wzgórza Bukit-Timah. Brytyjczycy prosili o pokój o godz. 14.30 po okrajeniu ich w mieście Singapoore i uniemożliwieniu stawiania oporu w centralnym odcinku wyspy wobec bomb i granatów japońskich.

Delegacja pokojowa, składająca się z 4 oficerów brytyjskich, na których czele stał major Wilde ze sztabu generalnego armii brytyjskiej, zbliżyła się do głównej kwatery japońskiej z białą flagą parlamentarną. Delegacji tej wręczono japońskie warunki pokojowe. Opuścili oni główną kwaterę o godz. 16.15 po poprzednim ustaleniu czasu, w którym dowódca zwycięskiej i pokonanej armii mają spotkać się celem formalnego przeprowadzenia kapitulacji brytyjskiej.

Singapoore w płomieniach.

Tokio, 16 lutego. Na ulicach Singapoore rozgorzały olbrzymie pożary. Przybrały one tak wielkie rozmiary, że nocami oświetlały prawie całą wyspę. Cała dzielnica mieszkaniowa Singapoore i znajdujące się w okolicach miasta plantacje gumy są widoczne w świetle pożarów tak wyraźnie, jak gdyby to była pora dnia. Nad pionacami magazynami i zbiornikami z ropą naftową unoszą się ciężkie chmury dymu.

Lotnicy japońscy donoszą w swych meldunkach, że pożary w Singapoore widać z powietrza z odległości kilkunastu kilometrów. Ziemia w Singapoore prawie całkowicie stała się od ognia następujących po sobie nowych eksplozjach w rezerwuarach materiałowy pędnych.

Japończycy naprawili nadzwyczaj szybko groble, łączące Singapoore z lądem stałym półwyspu Malajskiego, która Anglije zniszczyli podczas swego odwrotu. Oddziały japońskie nieprzerwanie napływają do Singapoore.

Sukcesy japońskiej marynarki na południe od Singapoore.

Tokio, 16 lutego. Jak donosi agencja Domei, cesarska kwatera główna komunikuje o akcji jednostek japońskich w okresie między 10—14 lutego, które zatopiły, uszkodziły lub zmusiły do wjazdu na mieliznę 32 nieprzyjacielskie statki wojenne i transportowe na wodach na południe od Singapoore, oraz na morzu Banka.

Należy przypuszczać za możliwe zatopienie lekkiego brytyjskiego krawozwika „Aurethusa” pojemności 5.220 ton. Zatopione zostały: jeden krawozwisk pomocniczy, jedna łódź podwodna, 2 kanonierki, jedna minierka, jeden statek specjalny, 8 statków transportowych, w czem jeden pojemności 8.100 ton, jeden pojemności 8000 ton, 4 pojemności po 5.000 ton, 2 pojemności po 3.000 ton, ponadto uszkodzono jeden krawozwisk holenderski, 2 statki specjalne, 10 statków transportowych i jedna torpedowka, wreszcie zmuszono do wjechania na mieliznę jedną minierkę oraz jeden statek transportowy.

Według doniesienia Reutera z Sidney, pewien małego typu australijski statek bojowy wziął na pokład 1.534 żołnierzy, pochodzących z transportowa pojemności 20.000 ton. Transportowiec ten został trafiony bombą w odległości 11 km. od Singapoore i został ogarnięty pożarem.

Ward Price o upadku Singapoore.

Genewa, 16 lutego. Znany publicysta angielski Ward Price pisze na łamach „Daily Mail”, że najcięższym ciosem, jaki spotkał imperjum brytyjskie nie tylko w tej, ale w poprzedniej wojnie światowej, był upadek Singapoore.

Najpewniejszym miejscem na globie ziemskim, na którym każdy obywatel brytyjskiej wspólnoty państwowej mógł się czuć najbezpieczniej, był właśnie Singapoore. Na innych punktach brytyjskiego

Tokio, 16 lutego. Cesarska kwatera główna podała do wiadomości, że Singapoore o g. 22.10 czasu japońskiego bezwarunkowo skapitulował.

W uzupełnieniu wiadomości o bezwarunkowej kapitulacji Singapoore komunikuje agencja Domei:

Ostatnia i najsilniejsza z trzech wielkich baz sprzymierzonych na Dalekim Wschodzie kapitulowała w niedzielę wieczór. Generał porucznik Tomeyuki Jamaszita, naczelny dowódca japońskich sił zbrojnych na Malajach, jako przedstawiciel zwycięzców i generał porucznik Parsival, nac. dowódca brytyjskich sił zbrojnych, jako przedstawiciel pokonanych, podpisali o godz. 19-ej dokument, na mocy którego zakończona została malajska faza wojny na oceanie Spokojnym. Działania bojowe na wielkim froncie malajskim zostały o godzinie 22-ej wstrzymane.

obszaru imperialnego zbagatelizowano sobie obowiązki zbrojeniowe, jednakże dla Azji znajdowały się zawsze pieniądze na wyrzucenie. Z upadkiem Singapoore poloważona została bezpieczna pozycja Wielkiej Brytanii Azji wschodniej, a brama do Australii i Nowej Zelandii stanęła otworem.

Ward Price kończy temi słowami: „Psy łańcuchowe zostały zabite zanim zdążyły opuścić swe budy”.

Upadek Singapoore w świetle opinii amerykańskiej.

Genewa, 16 lutego. Upadek Singapoore wywołał w Stanach Zjednoczonych powszechną depresję i silne zaniepokojenie — donosi nowojorski korespondent lodyński dziennika „Daily Mail”.

„Zalamanie się tej bazy angielskiej stało

się dla Yankeesów prawdziwym ciosem”. „Obecnie musimy być szczególnie silni — pisze nowojorski dziennik „Herald Tribune” — ponieważ upadek Singapoore oznacza możliwość przegrania wojny na Dalekim Wschodzie”.

Generał hr. Juichi Teracuzi naczelnym dowódcą.

Tokio, 16 lutego. Jak donosi agencja Domei, główna kwatera cesarska zakomunikowała o godz. 22.05, że generał hr. Juichi Teracuzi został mianowany naczelnym dowódcą japońskich sił zbrojnych na terenach południowych.

Równocześnie podano do wiadomości mianowanie generała-porucznika Osamu Sukada na starowskie szefa sztabu generalnego japońskich sił zbrojnych na obszarach południowych.

Wojska japońskie wylądowały na Sumatrze.

Tokio, 16 lutego. Według doniesienia agencji Domei, główna kwatera cesarska komunikuje, że oddziały strzelców spadochronowych armii lądowej wylądowały w sobotę o godz. 11.26 na Palembang na Sumatrze, oraz zajęły tam lotnisko i inne kluczowe pozycje.

Oddziały strzelców spadochronowych prowadzą obecnie działania celem rozszerzenia swego terenu operacyjnego. Oddziały lotnictwa, które wspierały akcje wojsk spadochronowych, już w niedzielę rano usadowiły się na lotnisku w Palembang.

Palembang jest stolicą rezydencji tej samej nazwy w południowo-wschodniej części wyspy Sumatry. Obszary te składają się z bagnistej niziny nadbrzeżnej i przylegają do łańcucha wulkanicznych gór w osrodku wyspy. Palembang liczy przeszło 100.000 mieszkańców i stanowi centrum największych terenów naftowych na tej wyspie.

Jak donosi Reuter z Batawii na Jawie, wojska japońskie podjęły w niedzielę atak w wielkim stylu na Sumatrę przyczem wysadziły z okrętów na ląd wojska w okolicy Palembang.

Atak ten nastąpił po wczorajszej akcji opuszczenia z powietrza strzelców spadochronowych. Palembang — jak dodaje Reuter — jest jednym z ważnych światowych centrów ropy naftowej na południowo-wschodnim wybrzeżu Sumatry.

Japońska agencja prasowa Domei donosi o niespodziewanym ataku lotnictwa japońskiej armii lądowej na bazę lotniczą Pankanbaroe w środkowej Sumatrze, przyczem zniszczyły one bombami lub ogniem karabinów maszynowych 5 brytyjskich samolotów, znajdujących się na ziemi, wśród których 5 typu Blenheim.

Sukcesy Japończyków na wyspie Ambon.

Tokio, 16 lutego. Jak donosi dziennik „Yomiuri Szimbun”, silne oddziały japońskie odniosły sukcesy na wyspie Ambon (Amboina).

Należy się liczyć w krótkim czasie z zupełnie zajęciem tej wyspy. Z każdym dniem zwiększa się ilość jeńców i wypadków przechodzenia na stronę japońską. Wyspa Ambon (Amboina) należy do archipelagu Moluków i sąsiaduje od strony południowo-zachodniej z największą wyspą Moluków, Ceram.

Lotnictwo japońskie kontroluje cały obszar Indonezji.

Tokio, 16 lutego. Lotnictwo japońskie dokonywało przez cały piątek lotów wywiadowczych nad całym obszarem archipelagu Malajskiego, czyli Indonezji. Szczególnie żywą była działalność wywiadowcza nad

Jawą, Sumatrą i morzem Jawańskim. Hydroplany japońskie bombardowały Samarai w południowo-wschodniej części kraju Papuasów. Nie doszło prztem do żadnych starć z samolotami nieprzyjaciela.

skiem. Jedyne na północ od Madoera samoloty japońskie zestrzeliły 4 maszyny nieprzyjacielskie.

Kontynuując akcję wyniszczania jednostek lotniczych alianckich, wykryto starannie zamaskowany punkt oparcia lotniczego wśród dżungli, położonej na zachód od Balik Papan. (Wschodnia część Borneo). Leczące wzdłuż wybrzeża kanału Mekaasar samoloty wywiadowcze wykryły tę bazę, niszcząc ją silnym ogniem karabinów maszynowych, oraz znajdujące się tamże 3 nieprzyjacielskie samoloty. Trzy nieprzyjacielskie aparaty myśliwskie, które wylądowały nieco później, uwiłowały się w walce powietrznej. Niezwłocznie zestrzelono jeden aparat myśliwski, drugi musiał lądować prawdopodobnie wskutek silnego uszkodzenia, na ośmiast trzemienu udało się zbiec. Tegoż dnia poważnie uszkodzono dwie inne nieprzyjacielskie bazy lotnicze.

Jeden z japońskich samolotów wywiadowczych zaatakował w tamże dniu dwa 4 silnikowe bombowce nieprzyjacielskie, zamierzające zaatakować japońskie statki transportowe. W wyniku zaciekłej walki powietrznej oba nieprzyjacielskie bombowce runęły do morza.

Pod wrażeniem klęsk.

Genewa, 16 lutego. Jak wynika z północno-amerykańskiej depeszy iskrowej Roosevelt zwołał amerykańsko-brytyjską radę wojenną, a to na skutek nowych poważnych porażek anglosaskich.

Wojskowa sytuacja w Australii pogarsza się. W obliczu tego fakta australijski premier Curtin przyswoił zwołanie nadzwyczajnej sesji parlamentu australijskiego o 5 dni. Posiedzenie to odbędzie się nie w dniu 25 bm., lecz już 29 bm. Premier Curtin uzasadnia swe zarządzenie „pogarszającą się sytuacją na Oceanie Spokojnym”.

W ciągu 12 dni bolszewicy 75 razy daremnie atakowali.

Berlin, 16 lutego. Niemieckie biuro prasowe dowiaduje się z kół wojskowych następujących szczegółów o walkach na wschodzie:

Na odcinku bojowym pewnego niemieckiego korpusu armii bolszewicy 75 razy atakowali w czasie od 1 do 12 lutego, zawsze bezskutecznie. Na przeciopolach niemieckich pozycji znalezione w dniu 12 lutego 5126 odległych bolszewików. Leżące zastępy krasnoarmiejców doszły się do niewoli. Rzeźwiwista szfra straty sowieckich jednostek jest niezawodnie znacznie wyższa. Dotychczas nie udało się stwierdzić liczby odległych żołnierzy sowieckich, którzy zostali w obrębie linii bolszewickich.

W rejonie jeziora Ilmen lotnictwo niemieckie brało z końcem ub. tygodnia czynny udział w akcji przeciw ruchom wojsk bolszewickich. Bombami kruszącymi chrzącano kolumny marszowe czerwonej armii, tudzież skoncentrowane pojazdy wszelkiego rodzaju, jak również ostrzeliwano je z broni pokładowej. W lotach nurkowych zlikwidowano przeszło trzy bataliony piechoty sowieckiej. Bolszewiczkie odczoły artyleryjskie zostały zdemolowane. W powietrze wyleciał wielki magazyn amunicji, ponadto zdemolowano 157 samolotów ciężarowych, przeszło 60 san i kilka dział, zaś jeden ciężarowy i jeden parowóz wysadzono w powietrze.

Celem trwałych ataków niemieckich bombowców w zagłębiu Donieckim oraz na środkowym odcinku frontu były również koncentracje oddziałów bolszewickich oraz ważne strategiczne drogi dowozowe. I w tym wypadku zdemolowano wiele pojazdów i dział, zmuszając kilka baterii przeciwlotniczych do milczenia. W walkach powietrznych zestrzelono 7 samolotów sowieckich, zaś 3 s racją artylerii przeciwlotniczej.

